KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.8.2006
KOM(2006) 468 endelig

2006/0158 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

{SEK(2006)1079}
{SEK(2006)1080}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Baggrund for forslaget

Begrundelse og formål

Unionen har som et af sine vigtigste mål sat sig at udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer.

I henhold til såvel den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (Den Europæiske Menneskerettighedskonvention) som almindelige retsgrundsætninger bør varetægtsfængsling forud for domsafsigelse betragtes som en undtagelsesmæssig foranstaltning, og der bør i videst muligt omfang gøres brug af kontrolforanstaltninger, der ikke indebærer frihedsberøvelse.

Det forholder sig imidlertid således, *på nuværende tidspunkt*, at EU-borgere, der ikke har bopæl på den medlemsstats område, hvor de er mistænkt for at have begået en strafbar handling, nogle gange – hovedsageligt på grund af manglende lokale tilknytningsforhold og flugtrisiko - holdes varetægtsfængslet eller underlagt længerevarende ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger i et (for dem) fremmed miljø. En mistænkt med bopæl i det land, hvor han eller hun er mistænkt for at have begået en strafbar handling, vil under lignende forhold ofte være underlagt en mindre indgribende kontrolforanstaltning, såsom fremmøde hos politiet eller rejseforbud.

En udenlandsk mistænkt vil typisk være mere sårbart stillet end en person, der har sin sædvanlige bopæl i landet. Ud over at være mere eller mindre afskåret fra kontakten med familie og venner er der en klar risiko for, at mistænkte uden bopæl under sådanne forhold vil kunne miste sit job, da en tvangsforanstaltning (*f.eks.* rejseforbud), som retsmyndigheden i den stat, hvor retssagen skal foregå, har underlagt den mistænkte, vil forhindre denne i at rejse tilbage til sit sædvanlige bopælsland. Generelt er der en klar risiko for diskriminering af de to kategorier, hvilket også kan ses som en hindring for den frie bevægelighed for personer i EU.

Dette har ikke kun omkostninger for de mistænkte. At holde personer varetægtsfængslet indebærer også betydelige omkostninger for de offentlige myndigheder. Overdreven eller unødig brug og varighed af varetægtsfængsling bidrager endvidere til problemet med overfyldte fængsler, som fortsat fængselsvæsenet overalt i Europa og alvorligt underminerer enhver forbedring af fængselsforholdene.

Problemet er, at de forskellige alternativer til varetægtsfængsling og andre kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse (*f.eks.* fremmøde hos politiet) ikke for indeværende kan gennemføres eller overføres på tværs af grænserne, da staterne ikke anerkender udenlandske retsafgørelser i sådanne spørgsmål. Det betyder, at retten til frihed og uskyldsformodningen i EU som helhed fortsat må betragtes som ufuldstændigt gennemført.

Der er et klart mandat til at fremsætte dette forslag til en rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater i Programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager fra november 2000 (herefter benævnt "programmet for gensidig anerkendelse") (foranstaltning 10)[1]. Det Europæiske Råd erklærede på mødet i Tammerfors (1999), at øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme vil

kunne lette samarbejdet mellem myndighederne og fremme den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder. Det vedtog derfor princippet om gensidig anerkendelse som hjørnestenen i det retlige samarbejde i både civile og strafferetlige spørgsmål, hvilket også bør gælde retsafgørelser forud for domsafsigelsen. Et forslag om gensidig anerkendelse af ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 2005 (2005/JLS/035) og er opstillet som en prioritet i Kommissionens meddelelse[2] om Haag-programmet (2004) samt i Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union (2005)[3].

Generel baggrund

Det blev nævnt i programmet for gensidig anerkendelse, at visse aspekter af gensidig anerkendelse endnu ikke var blevet behandlet i international sammenhæng, navnlig ikke afgørelser, der træffes inden den endelige domfældelse. Dette gælder fortsat gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse.

Flere undersøgelser har imidlertid påvist alvorlige problemer i forbindelse med varetægtsfængsling i EU. I sin årsrapport for 2002 om situationen med hensyn til grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union henviste netværket af uafhængige eksperter i grundlæggende rettigheder til Europarådets statistikker, som viser et stort antal varetægtsfængslede i flere medlemsstater. De indsendte svar på en spørgeskemaundersøgelse foretaget af Kommissionen i 2003, på forespørgsel fra det italienske Formandskab, om statistiske dato vedrørende fængselsindsatte, herunder varetægtsfængslede, viser endvidere, at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til såvel antal varetægtsfængslede pr. 100 000 indbyggere som andelen af egne statsborgere i forhold til udenlandske varetægtsfængslede. Der var en generel tendens til øget brug af varetægtsfængsling.

Det skal i denne henseende også bemærkes, at Europa-Parlamentet i sine beslutninger om situationen med hensyn til grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union har opfordret Kommissionen til at træffe initiativer om forskellige spørgsmål vedrørende varetægtsfængsling og alternativer hertil. Europa-Parlamentet anmodede i 2001 medlemsstaterne om at øge indsatsen på området ved at indskrænke brugen af varetægtsfængsling så vidt muligt og fuldstændigt afholde sig fra at anbringe børn i varetægt undtagen i absolutte undtagelsestilfælde. Europa-Parlamentet opfordrede Rådet til at vedtage en rammeafgørelse om fælles standarder for retsplejen, f.eks. om regler for afgørelser, der træffes inden den endelige domfældelse, for at sikre et ensartet niveau for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder overalt i EU. Denne opfordring blev gentaget året efter. I beslutningen fra 2002 anså Europa-Parlamentet det for værende af afgørende betydning, at medlemsstaterne undersøgte procedurerne for varetægtsfængsling for at sikre overholdelse af menneskerettighederne, at varigheden for varetægtsfængsling ikke er unødvendig lang, og at grundene til frihedsberøvelse regelmæssigt blev taget op til vurdering.

Europarådets Komité til Forebyggelse af Tortur og anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (CPT-komitéen) understregede i de udgivne "CPT-standarder" for 2003, at problemet med overfyldte fængsler ofte er særligt akut i institutioner, der benyttes til

---

1 EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

2 KOM(2005) 184 endelig, s. 27.

3 EUT C 198 af 12.8.2005, s. 1 (s. 18, litra g).

varetægtsfængsling. CPT-komitéen bemærkede, at det under sådanne omstændigheder ikke er nogen løsning at bevilge større beløb til fængselsvæsenet. I stedet burde gældende lov og praksis for varetægtsfængsling revideres. Problemet var så alvorligt, at der blev opfordret til samarbejde på europæisk plan.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Som allerede nævnt findes der for øjeblikket ingen internationale instrumenter, der specifikt giver mulighed for overførsel af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse fra en medlemsstat til en anden.

Indførelsen af en ordning om gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse på EU-plan må imidlertid helt klart vurderes i lyset af de lovgivningsmæssige rammer, som gælder for varetægtsfængsling forud for domsafsigelse generelt. Dette følger også af kravene i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Samtlige EU-medlemsstater har ratificeret såvel Den Europæiske Menneskerettighedskonvention som FN's Internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. De er således forpligtet til at overholde retten til frihed, uskyldsformodningen, de retlige vilkår for varetægtsfængsling som fastlagt i instrumenterne, de øvrighedstyper der kan bemyndiges til at udstede varetægtskendelser, retten til at prøve varetægtsfængslingens lovlighed, og endelig de vejledende tidsfrister, der gælder for de forskellige faser i sagens forberedelse.

Disse internationale instrumenter fastlægger også, at en person kan undergives frihedsberøvelse, hvis personen med rimelig grund mistænkes for at have begået et strafbart forhold, og at der må være en eller flere særlige grunde til varetægtsfængslingen såsom risiko for recidiv, tilintetgørelse af beviser eller flugt. Hertil kommer, at løsladelse kan gøres betinget af garantier for, at personen giver møde under rettergangen.

Det bør dog bemærkes, at de internationale instrumenter ikke indeholder bestemmelser om en tærskel for varetægtsfængsling i forhold til den gældende strafferamme for den pågældende lovovertrædelse. Tærsklen følger medlemsstaternes nationale lovgivning og er derfor forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. I nogle medlemsstater er strafferammen ikke en faktor, der tages i betragtning ved afsigelse af kendelser om varetægtsfængsling. Nogle medlemsstater tillader varetægtsfængsling uanset strafferammen for lovovertrædelsen, når mistænkte ikke har nogen fast bopæl i landet, og der er risiko for, at personen vil unddrage sig forfølgningen, selv om den generelle tærskel for varetægtsfængsling er meget højere.

I nogle medlemsstater er tærsklen for ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse lavere end for varetægtsfængsling. De samme generelle principper finder imidlertid anvendelse på såvel ikke-frihedsberøvende foranstaltninger som varetægtsfængsling. Proportionalitetsprincippet indebærer eksempelvis, at tvangsindgreb kun bør anvendes, når det er absolut nødvendigt og kun så længe påkrævet.

Endelig kan det bemærkes, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke indeholder mange bestemmelser, som blot indirekte vedrører udlevering eller andre grænseoverskridende spørgsmål. Et eksempel er artikel 5, stk. 1, litra f), i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som blot bestemmer, at en person kan arresteres med henblik på udvisning eller udlevering. En forklaring herpå er, at Den Europæiske

Menneskerettighedskonvention ikke blev udformet med henblik på at oprette et *fælles* retsområde for Europarådets medlemmer, men snarere et sæt mindstestandarder, der skulle gælde for hver af de nationale retsordener.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Det overordnede mål for dette forslag til Rådets rammeafgørelse er at styrke retten til frihed og uskyldsformodningen i EU som helhed og fremme ligebehandling af alle borgere i det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Dette mål stemmer overens med Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd vedtog den 5. november 2004. Haag-programmet nævner *bl.a.*, at frihed og retfærdighed fremover skal betragtes som uløseligt forbundet i EU som helhed.

Det bør understreges, at nærværende forslag til rammeafgørelse indgår i programmet for gensidig anerkendelse i straffesager, som i henhold til Haag-programmet bør tilendebringes. Programmet for gensidig anerkendelse opstiller en række specifikke anerkendelsesforanstaltninger. Foranstaltningerne i programmet skal ikke betragtes enkeltvis, men er udformet med henblik på indbyrdes interaktion. Navnlig bør nærværnede forslag ses i forbindelse med Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om visse proceduremæssige rettigheder i straffesager i Den Europæiske Union (2004)[4], som *bl.a.* indeholder bestemmelser om ret til advokatbistand og til tolkning.

2. Høring af interesserede parter og konsekvensanalyse

Høring af interesserede parter

Den første fase i høringsforløbet gik ud på at udarbejde et spørgeskema om varetægtsfængsling og alternativer til en sådan varetægtsfængsling med henblik på at indkredse eventuelle hindringer for samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område. Spørgsmålene vedrørte de legitime grunde til varetægtsfængsling – *bl.a.* tærsklen for at afsige en varetægtskendelse for en mistænkt (i tilknytning til strafferammen for lovovertrædelsen); hvorvidt der findes øvre grænser for varigheden af varetægtsfængslingen; grunde til varetægtsfængsling (graden af mistanke og de "særlige grunde"); hvorvidt der er tendens til at afsige varetægtskendelser for mistænkte for grove forbrydelser; de forskellige "alternativer" til varetægtsfængsling; hvorvidt overtrædelse af et vilkår under en kontrolforanstaltning forud for domsafsigelse udgør en strafbar handling; de kompetente retsmyndigheder på området; og endelig særlige grupper og behandlinger af varetægtsfængslede. Alle daværende 15 EU-medlemsstater besvarede spørgeskemaet. Svarene samledes derefter i et dokument, som blev udsendt til medlemsstaterne.

På grundlag af besvarelserne formulerede Kommissionen et debatoplæg. Debatoplægget, der blev sendt til en række eksperter på området i EU's medlemsstater (samt de daværende tiltrædelseslande), foreslår *bl.a.* indførelsen af et såkaldt "europæisk påbud om fremmøde hos en myndighed" som en ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltning forud for domsafsigelse på EU-plan. Debatoplægget diskuterer endvidere grænser og muligheder for foranstaltninger på området varetægtsfængsling forud for domsafsigelse i almindelighed.

[4] KOM(2004) 328 endelig.

Der blev afholdt et første ekspertmøde i Bruxelles den 12. maj 2003 med henblik på at udforske anvendelsesområdet for et fremtidigt instrument. Flere eksperter, herunder repræsentanter for ngo'er, var inviteret individuelt, mens andre eksperter repræsenterede deres medlemsstater. Eurojust var også repræsenteret. På dette møde drøftede man forskellige aspekter af varetægtsfængsling forud for domsafsigelser og alternativer til varetægtsfængsling, navnlig Kommissionens tanker om det europæiske påbud om fremmøde. Udkommet af mødet og diskussionerne, der fulgte, var, at arbejdet burde koncentreres om gensidig anerkendelse af ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse og udelade spørgsmål i forbindelse med retssikkerhedsgarantier - omfattet af en særskilt grønbog - og fængselsforholdene.

Den 17. august 2004 vedtog Kommissionen grønbogen om gensidig anerkendelse af ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse[5] og det dertil knyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene[6], som fuldt ud tager højde for resultatet af det første (forberedende) ekspertmøde samt oplysningerne i besvarelserne af det første spørgeskema (nævnt ovenfor). Et resumé af svarene vedrørende *bl.a.* kontrolforanstaltninger (alternativer til varetægtsfængsling) og gældende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af vilkår (som krævet i henhold til foranstaltning nr. 9 i programmet for gensidig anerkendelse) findes i bilag 2 til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene vedlagt grønbogen. Bilag 3 til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene indeholder også et resumé af de indsendte svar fra medlemsstaterne og de daværende ti kandidatlande på en spørgeskemaundersøgelse, som Kommissionen foretog i 2003 på forespørgsel fra det italienske Formandskab (nævnt ovenfor) om statistiske dato vedrørende fængselsindsatte, herunder varetægtsfængslede.

Ved udformningen af grønbogen havde Kommissionen også adgang til dokumenter om afsigelse af varetægtskendelser og følgerne for forvaltningen af kriminalforsorgsinstitutionerne udarbejdet af Europarådets ekspertkomité (PC-DP) (hvor Kommissionen deltog som observatør), navnlig et spørgeskema om lov og praksis i medlemsstaterne vedrørende varetægtsfængsling, herunder en analyse af spørgeskemabesvarelserne.

Grønbogens spørgsmål blev diskuteret på et andet ekspertmøde den 4. og 5. november 2004. Efter at have læst de skriftlige svar[7] til grønbogen, tilrettelagde Kommissionen et tredje ekspertmøde den 8. april 2005. For at fremskynde arbejdet udarbejdede Kommissionens tjenestegrene et arbejdsdokument, som blev diskuteret af mødedeltagerne (repræsentanter for medlemsstaterne, ngo'er, internationale organisationer, retsvæsenets aktører). De fleste medlemsstater kunne tilslutte sig idéen om at anvende princippet om gensidig anerkendelse på ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse. Der var dog forskellige meninger, for så vidt angår instrumentets anvendelsesområde (hvorvidt det også bør omfatte mindre grove lovovertrædelser, der ikke er omhandlet i Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre osv.), afvisningsgrunde, hvorvidt den udstedende eller den fuldbyrdende medlemsstat bør have den afgørende indflydelse på valg af kontrolforanstaltning og på proceduren forud for domsafsigelsen for tilbageførsel af personen til den stat, hvor retssagen skal foregå (hvorvidt den europæiske arrestordre bør anvendes eller der bør indføres en specifik ordning for det nye instrument).

---

5 KOM(2004) 562 endelig.

6 SEK(2004) 1046.

7 Tilgængelig på følgende netadresse: http://europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm

Et mindre antal medlemsstater anfægtede imidlertid nytten af et nyt EU-instrument på området. De mente, at et sådant instrument kun vil finde anvendelse på et meget begrænset antal personer.

Konsekvensanalyse

Det blev derfor besluttet at inddrage en ekstern konsulent for at bibringe Kommissionen yderligere statistiske data til vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt en rammeafgørelse på området ville udgøre en merværdi. Disse data er tilgængelige i konsekvensanalysen vedlagt forslaget (http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm).

Den eksterne konsulent evaluerede endvidere følgende fem politiske valgmuligheder (fastlagt af Kommissionen) i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og håndbog for konsekvensanalyser:

1. Ingen handling (status quo): Da medlemsstaterne for øjeblikket ikke anerkender udenlandske retsafgørelser om kontrolforanstaltninger, vil en status quo-løsning kun regulere (og endog kun i begrænset omfang) returneringen af sigtede til den stat, hvor retssagen skal foregå via den europæiske arrestordre. Kontrol med personen vil ikke finde sted. Anvendelsesområdet for og afslagsgrundene i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre vil finde anvendelse.

2. Nyt retsinstrument for gensidig anerkendelse af ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse: Medlemsstaterne anerkender gensidigt kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse, og mistænkte undergives en sådan foranstaltning i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl i stedet for en varetægtsfængsling eller en mindre indgribende foranstaltning i den stat, hvor retssagen skal foregå. Instrumentets anvendelsesområde vil kunne udvides til også at omfatte mindre grove lovovertrædelser (under tærsklen på et år i den europæiske arrestordre). Afslagsgrundene kan være mere begrænsede end i den europæiske arrestordre. Hertil kommer, at instrumentet bør indeholde en særlig returneringsordning for at bringe en usamarbejdsvillig person til den stat, hvor retssagen skal foregå (i tilfælde hvor der ikke kan afsiges en udeblivelsesdom). Returneringsfristerne bør være meget korte.

3. Nyt retsinstrument for gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse og udvidelse af den europæiske arrestordre til at omfatte alle lovovertrædelser: Denne valgmulighed bør indeholde samme elementer som valgmulighed 2. Den eneste forskel bør være, at den ikke indeholder en særlig returneringsordning. En usamarbejdsvillig person ville skulle føres tilbage til den stat, hvor retssagen skal foregå i overensstemmelse med bestemmelserne for den europæiske arrestordre. For at dække mindre grove lovovertrædelser (under ovennævnte tærskel i den europæiske arrestordre) bør der etableres en ny gruppe af "forseelser, der kan håndhæves" ("retsflygtning", f.eks. overtrædelse af vilkår under en kontrolforanstaltning eller udeblivelse, hvis fremmøde under retssagen er påkrævet).

4. Samarbejdsprogram: Et begrænset antal medlemsstater gennemfører et pilotprogram

for samarbejde inden for procedurer forud for domsafsigelse.

5. Den europæiske kautionsordning (Eurobail): Denne model er baseret på en arbejdsfordeling mellem den statuerende ret og retten i mistænktes bopælsland. Den statuerende ret foretager en foreløbig vurdering af, hvorvidt lovovertrædelsen er "kautionerbar". Er svaret ja, sendes mistænkte tilbage til bopælslandet, hvor retten træffer endelig afgørelse om midlertidig løsladelse. Bopælslandet er ansvarligt for returneringen af personen til den stat, hvor retssagen skal foregå (om nødvendigt).

Den foretrukne politiske valgmulighed er nummer 2): "nyt retsinstrument for gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelsen" (indeholdende en særlig returneringsordning). Denne valgmulighed vil sikre, at EU-borgere uden bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, ikke forskelsbehandles i den procesforberedende fase. Den udvider retten til frihed og uskyldsformodningen til at gælde EU som helhed, er forenelig med de almindelige principper på området, navnlig proportionalitetsprincippet, og vil nedbringe omkostningerne til varetægtsfængsling.

For yderligere oplysninger henvises til rapporten fra den eksterne konsulent og konsekvensanalysen:
http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

3. Forslagets retlige aspekter

Resumé af forslaget

Den europæiske kontrolordre er en afgørelse afsagt af en retsmyndighed (*dvs.* en ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager) i én medlemsstat, der skal anerkendes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat. Formålet er at lade mistænkte drage fordel af en kontrolforanstaltning forud for domsafsigelse i egne omgivelser (bopæl). Med hensyn til tærskel udgør den europæiske kontrolordre en valgmulighed, når der efter national ret i den udstedende medlemsstat er mulighed for at afsige en varetægtsfængslingskendelse, uanset at medlemsstaternes tærskler er forskellige. Den europæiske kontrolordre er imidlertid ikke blot et alternativ til varetægtsfængsling. Den kan også udstedes i forbindelse med en lovovertrædelse, for hvilken der kun gælder mindre indgribende foranstaltninger end varetægtsfængsling (*f.eks.* rejseforbud), *dvs.* hvor tærsklen kan være lavere end for varetægtsfængsling.

Forslaget til rammeafgørelse forpligter ikke retsmyndigheden til at udstede en europæisk kontrolordre. Den "kan vælge" at gøre det. Denne formulering angiver, at det er op til den udstedende myndighed at afgøre, hvorvidt den ønsker at gøre brug af muligheden. Selvom mistænkte kan anmode om udstedelse af en europæiske kontrolordre, har han eller hun strengt taget ingen "ret" hertil. Den udstedende myndighed skal imidlertid altid som et generelt princip vurdere sagens elementer i lyset af retten til frihed, uskyldsformodningen og proportionalitetsprincippet. At være undergivet en kontrolforanstaltning forud for domsafsigelse i ens bopælsland opfattes ofte som mindre belastende end en ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltning i det land, hvor den påtalte lovovertrædelse blev begået, for ikke at nævne varetægtsfængsling i det land.

Den europæiske kontrolordre vil undergive mistænkte et eller flere vilkår, der skal mindske de

tre "klassiske" risici, der tillader varetægtsfængsling under national lovgivning, *dvs.* risiko for tilintetgørelse af beviser, recidiv og især flugt. Vilkårene svarer i en vis udstrækning til Europarådets anbefalinger vedrørende varetægtsfængsling. De vilkår, som den udstedende myndighed kan pålægge, udgør alle "valgmuligheder", undtagen i) mistænktes forpligtelse til at stå til rådighed for at modtage stævning til retssagen (når afsigelse af udeblivelsesdom er mulig i den udstedende stat, er der imidlertid mulighed for, at mistænktes tilstedeværelse ikke kræves) og ii) forpligtelsen til ikke at vanskeliggøre forfølgningen af sagen eller begå strafbare handlinger. De øvrige ("valgmulige") vilkår svarer til Europarådets anbefalinger og bestemmelser i national ret (*f.eks*. rejseforbud, fremmøde hos politiet, udgangsforbud og husarrest).

Den medlemsstat, hvor mistænkte har sin sædvanlige bopæl, er ansvarlig for kontrollen med mistænkte og er forpligtet til at indberette alle overtrædelser af dennes vilkår til den udstedende retsmyndighed, som kan træffe afgørelse om anholdelse og tilbageførsel af mistænkte til den udstedende stat, ifald dette skønnes nødvendigt. Her gælder strenge tidsfrister. Før der træffes afgørelse, har mistænkte ret til at blive hørt af den udstedende myndighed. Dette krav kan opfyldes ved brug af videoforbindelser[8] mellem den udstedende og den fuldbyrdende stat. Tilbageførselsproceduren står i forhold til forslagets mål, nemlig at mindske varetægtsfængsling så vidt muligt og er derfor forenelig med kravene i artikel 5, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (navnlig litra b)).

Forslaget er i princippet baseret på en forpligtelse for den stat, hvor mistænkte har sin sædvanlig bopæl, til at fuldbyrde en europæisk kontrolordre udstedt af den stat, hvor retssagen skal foregå. Der er imidlertid nogle, om end få afslagsgrunde, som den fuldbyrdende stat kan påberåbe sig.

Forslaget er endvidere baseret på direkte kontakt mellem de udstedende og de fuldbyrdende myndigheder.

Retsgrundlag

EU-traktatens artikel 31, stk. 1, litra a) og c) og artikel 34, stk. 2, litra b).

Subsidiaritets- og proportionalitetsprincipper

Medlemsstaterne anerkender for øjeblikket ikke udenlandske retsafgørelser om ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse. Så længe der ikke er fælles initiativer, og for at fremskynde den gensidige anerkendelse bare en smule, ville medlemsstaterne således ensidigt skulle indføre bestemmelser i national ret for at anerkende sådanne foranstaltninger. Dette vil sandsynligvis ikke føre til et godt resultat, da 25 medlemsstater således hver især vil skulle indføre ensartede nationale bestemmelser. En sådan ensartethed (i såvel indhold som anvendelsesperiode) kan lettere opnås ved fælles handling i form af en rammeafgørelse vedtaget af Rådet. Denne rammeafgørelse går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål. Den berører heller ikke EU-traktatens artikel 33.

Reguleringsmiddel/-form

En rammeafgørelse på grundlag af EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b).

---

[8] Artikel 10 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3) indeholder allerede bestemmelser om afhøring ved hjælp af videokonference.

4. Budgetmæssige konsekvenser

Gennemførelsen af den foreslåede rammeafgørelse vil ikke medføre yderligere driftsudgifter, der vil belaste medlemsstaternes budgetter eller EU's budget.

2006/0158 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a) og c), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[9],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[10], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig som målsætning at opretholde og udvikle et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) I henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, særlig punkt 36, bør princippet om gensidig anerkendelse også gælde afgørelser, der træffes under straffesagens forberedelse. Kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse indgår som foranstaltning nr. 10 i det program med foranstaltninger, der skal gennemføre princippet om gensidig anerkendelse i strafferetlige spørgsmål.

(3) Foranstaltningerne i denne rammeafgørelse skal især sigte på at styrke retten til frihed og uskyldsformodningen i EU som helhed og sikre samarbejdet mellem medlemsstaterne, når en person er undergivet vilkår eller kontrol i afventning af en domfældelse.

(4) På området varetægtsfængsling er der risiko for forskelsbehandling af mistænkte, der har bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, og dem, der ikke har: en mistænkt uden bopæl risikerer varetægtsfængsling selv i tilfælde, hvor en mistænkt med bopæl under lignende omstændigheder ikke ville blive varetægtsfængslet. Dette skyldes en formodning om, at førstnævnte, da han ikke har sin bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, måske vil flygte til sin bopælsstat og dermed vanskeliggøre forfølgningen af sagen. I et fælles europæisk område med retfærdighed uden indre grænser må det søges sikret, at en mistænkt, der ikke har bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, ikke diskrimineres i forhold til en mistænkt, der har bopæl i staten.

(5) For at undgå unødige omkostninger og besvær i tilknytning til transport af mistænkte

---

9 EFT C XXX E af 00.00.0000, s. 000.

10 Afgivet den x xxxxx 0000 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

med henblik på indledende afhøringer eller selve retssagen, bør medlemsstaterne kunne anvende videoforbindelser.

(6) Denne rammeafgørelse bør finde anvendelse, uden at det berører Rådets rammeafgørelse 2002/584/JHA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne[11] eller anmodninger om udlevering fremsat af tredjelande eller statutten for Den Internationale Straffedomstol. Den bør endvidere ikke forhindre den fuldbyrdende medlemsstat i at indlede eller videreføre egne straffesager.

(7) Eftersom gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse ikke kan opnås, ved at medlemsstaterne handler unilateralt, og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Rådet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som nævnt i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. sidstnævnte artikel, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt, for at nå disse mål.

(8) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

VEDTAGET DENNE RAMMEAFGØRELSE:

KAPITEL 1 – GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

Med denne rammeafgørelse indføres en europæisk kontrolordre og procedurerne forud for domsafsigelse for tilbageførsel mellem medlemsstaterne.

En europæisk kontrolordre er en retsafgørelse udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat over for en mistænkt uden bopæl i landet med henblik på at føre personen tilbage til sin bopælsmedlemsstat på den betingelse, at vedkommende efterkommer kontrolforanstaltninger for at sikre retsforfølgningen og navnlig for at sikre, at personen vil kunne stilles for en domstol i den udstedende medlemsstat.

Artikel 2
Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

a) "udstedende stat", den medlemsstat på hvis område den europæiske kontrolordre udstedes,

b) "fuldbyrdende stat", den medlemsstat på hvis område den europæiske kontrolordre fuldbyrdes,

[11] EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

c) ”udstedende myndighed”, en ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager, som i medfør af national ret har kompetence til at udstede en europæisk kontrolordre,

d) ”fuldbyrdende myndighed”, en ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager, som i medfør af national ret har kompetence til at fuldbyrde en europæisk kontrolordre.

Artikel 3
Forpligtelse til at fuldbyrde en europæisk kontrolordre

Medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk kontrolordre på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

Artikel 4
Udpegning af kompetente myndigheder

Hver medlemsstat oplyser til Rådet, hvilke myndigheder der i medfør af national ret har kompetence til at udstede og fuldbyrde en europæisk kontrolordre.

Rådets Generalsekretariat stiller de modtagne oplysninger til rådighed for samtlige medlemsstater og Kommissionen og offentliggør dem i Den Europæiske Unions Tidende.

KAPITEL 2 – DEN EUROPÆISKE KONTROLORDRE

Artikel 5
Oplysning af mistænkte

1. En europæisk kontrolordre kan udstedes af den udstedende myndighed, når denne har oplyst mistænkte om de vilkår, vedkommende pålægges i medfør af artikel 6 og om følgerne af overtrædelse heraf, navnlig sådanne følger, der er opstillet i artikel 17 og 18.

2. Den udstedende myndighed skal opbevare bevis for oplysning af mistænkte i overensstemmelse med nationale retsbestemmelser herfor i den udstedende stat.

Artikel 6
Påbud om kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse og mistænktes vilkår

1. Den udstedende myndighed pålægger mistænkte en forpligtelse til at stå til rådighed for at modtage stævning til retssagen og give møde ved retssagen, hvis stævningen kræver dette.

Vanskeliggørelse af sagens forfølgning eller begåelse af strafbare handlinger kan udgøre en overtrædelse af den europæiske kontrolordre.

Den udstedende myndighed kan undergive mistænkte et eller flere af følgende vilkår:

a) deltage i indledende afhøringer i forbindelse med den eller de lovovertrædelser, som vedkommende er sigtet for, eller

b) ikke uden tilladelse tage ophold på angivne steder i den udstedende stat, eller

c) refundere udgifterne i forbindelse med tilbageførsel af vedkommende til en indledende afhøring eller til retssagen.

2. Såfremt den udstedende myndighed og den fuldbyrdende myndighed indgår aftale herom, kan den udstedende myndighed undergive mistænkte et eller flere vilkår, som kan omfatte, men ikke er begrænset til, følgende:

a) på et givet tidspunkt og en given dato at give møde på en nærmere angiven adresse i den fuldbyrdende stat

b) at melde sig hos den fuldbyrdende myndighed på et givet tidspunkt på et nærmere angivet sted eller steder

c) at deponere pas eller andre legitimationspapirer hos den fuldbyrdende myndighed

d) på nærmere angivne tidspunkter at tage ophold på den oplyste bopæl, som kan være en tilsynspension eller en særinstitution for unge lovovertrædere i den fuldbyrdende stat

e) på nærmere angivne tidspunkter at befinde sig på den oplyste arbejdsplads i den fuldbyrdende stat

f) ikke uden tilladelse at forlade eller tage ophold på nærmere angivne steder eller områder i den fuldbyrdende stat

g) ikke at tage del i nærmere angivne aktiviteter, hvilket kan omfatte berøring med et nærmere angivet erhverv eller beskæftigelsesområde

h) at undergive sig en nærmere angiven lægebehandling.

3. Alle vilkår, der pålægges af den udstedende myndighed i henhold til denne artikels stk. 1, 2 eller 3, skal angives i den europæiske kontrolordre.

4. Ud over forpligtelser angivet i den europæiske kontrolordre, kan den fuldbyrdende myndighed i overensstemmelse med loven i den fuldbyrdende stat ændre vilkårene i den europæiske kontrolordre som strengt nødvendigt for at fuldbyrde den europæiske kontrolordre.

Artikel 7
Den europæiske kontrolordres form og indhold

1. Den europæiske kontrolordre udformes som angivet i formular A i bilaget. Den

udfyldes og undertegnes, og den udstedende myndighed attesterer, at indholdet er nøjagtigt. Skriftlig dokumentation for oplysning af mistænkte som omhandlet i artikel 5, stk. 2, vedlægges som bilag til den europæiske kontrolordre.

2. Den udstedende stat oversætter den europæiske kontrolordre til det eller et af de officielle sprog i den fuldbyrdende stat.

3. En medlemsstat kan, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse af en europæisk kontrolordre til et eller flere andre af De Europæiske Fællesskabers institutioners officielle sprog.

KAPITEL 3 - PROCEDUREREGLER

Artikel 8
Fremsendelse

1. Den udstedende myndighed fremsender den europæiske kontrolordre direkte til den fuldbyrdende myndighed på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor, og som giver den fuldbyrdende medlemsstat mulighed for at efterprøve ægtheden.

2. Hvis den fuldbyrdende myndighed ikke er kendt, foretager den udstedende myndighed alle nødvendige forespørgsler, herunder gennem kontraktpunkterne for europæiske retlige netværk, for at indhente nærmere oplysninger om den fuldbyrdende myndighed fra den fuldbyrdende stat.

3. Hvis den myndighed, der modtager den europæiske kontrolordre i den fuldbyrdende stat, ikke er den kompetente fuldbyrdende myndighed i henhold til artikel 4, videresender den automatisk den europæiske kontrolordre til den kompetente fuldbyrdende myndighed og underretter den udstedende myndighed herom.

Artikel 9
Anerkendelse og fuldbyrdelse

Medmindre andet er fastlagt i denne rammeafgørelse, anerkender den fuldbyrdende myndighed en europæisk kontrolordre fremsendt i overensstemmelse med artikel 8 uden at stille krav om yderligere formaliteter og træffer straks alle nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelsen.

Artikel 10
Grunde til ikke-anerkendelse og ikke-fuldbyrdelse

1. En ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager i modtagerstaten afslår at anerkende og fuldbyrde en europæisk kontrolordre, hvis det er klart, at straffesagen for den lovovertrædelse, for hvilken ordren er udstedt, vil stride imod *ne bis in idem*-princippet.

2. En ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager i

modtagerstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde en europæisk kontrolordre af en eller flere af følgende grunde:

a) hvis mistænkte på grund af alder efter modtagerstatens lovgivning ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for den europæiske kontrolordre

b) hvis lovgivningen i modtagerstaten indeholder bestemmelser om immunitet eller privilegier, der kan hindre fuldbyrdelsen af den europæiske kontrolordre

c) hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske kontrolordre, er omfattet af amnesti i modtagerstaten, og denne medlemsstat har kompetence til at retsforfølge lovovertrædelsen i medfør af egen strafferet.

Artikel 11
Garantier, som den udstedende stat skal give i særlige tilfælde

Hvis den person, der er omfattet af en europæisk kontrolordre, er statsborger eller bosat i den fuldbyrdende stat, kan fuldbyrdelsen gøres betinget af, at pågældende efter retssagen tilbageføres til den fuldbyrdende stat for der at afsone den fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i den udstedende stat.

Artikel 12
Afgørelse om håndhævelse

1. En ret, en dommer, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager i modtagerstaten træffer hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest inden 5 dage fra modtagelsen af den europæiske kontrolordre afgørelse om enten at anerkende og fuldbyrde den eller at påberåbe grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse. Den kompetente myndighed i modtagerstaten underretter den udstedende myndighed om afgørelsen på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor.

2. Når det undtagelsesvis ikke er muligt at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af den europæiske kontrolordre inden for den i stk. 1 fastlagte frist, underretter den kompetente myndighed i modtagerstaten straks den udstedende myndighed herom, om årsagerne hertil og om det antal dage, det vil kræve at træffe afgørelsen.

3. Når den europæiske kontrolordre er ufuldstændig, kan retten, dommeren, undersøgelsesdommeren eller den offentlige anklager i modtagerstaten udsætte afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af ordren, indtil den er fuldstændiggjort af den udstedende myndighed.

4. Hvis anerkendelsen og fuldbyrdelsen af den europæiske kontrolordre udsættes i overensstemmelse med stk. 3, meddeler retten, dommeren, undersøgelsesdommeren eller den offentlige anklager i modtagerstaten straks en rapport med de nærmere grunde for udsættelsen direkte til den udstedende myndighed på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor.

5. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt, træffer den kompetente myndighed straks de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelsen af den europæiske kontrolordre.

Artikel 13
Anmodninger om fornyet prøvelse

1. Mistænkte gives samme rettigheder med hensyn til fornyet prøvelse af den europæiske kontrolordre efter lovgivningen i den udstedende stat, som hvis de deri indeholdte vilkår var ham pålagt som en kontrolforanstaltning forud for domsafsigelse til fuldbyrdelse i den udstedende stat. Mistænkte har imidlertid kun ret til at anmode den udstedende myndighed om fornyet prøvelse af den europæiske kontrolordre inden 60 dage efter udstedelsen eller den seneste prøvelse.

2. Den fuldbyrdende myndighed kan anmode den udstedende myndighed om fornyet prøvelse af den europæiske kontrolordre senest inden 60 dage efter udstedelsen eller den seneste prøvelse.

3. Efter anmodning om fornyet prøvelse i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 prøver den udstedende myndighed så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden 15 dage efter anmodningens modtagelse den europæiske kontrolordre efter lovgivningen i den udstedende stat.

4. Mistænkte har ret til at blive hørt af den udstedende myndighed efter lovgivningen i den udstedende stat. Dette krav kan opfyldes ved brug af hensigtsmæssige video- eller telefonforbindelser med den udstedende myndighed (høring ved hjælp af video- eller telefonkonference). Den udstedende myndighed rådfører sig også med den fuldbyrdende myndighed om fornyet prøvelse af den europæiske kontrolordre.

5. Den fuldbyrdende stat kan efter egne retsbestemmelser udpege en person til at deltage i høringen af mistænkte.

6. Den udstedende myndighed kan efter den udstedende stats retsbestemmelser træffe afgørelse om:

   a) opretholdelse af den europæiske kontrolordre i den form, den oprindeligt var udstedt i

   b) opretholdelse af den europæiske kontrolordre, men under forbehold af artikel 5 og 6 ændring af et eller flere af de deri indeholdte vilkår

   c) opretholdelse af den europæiske kontrolordre, men tilbagekaldelse af et eller flere af de deri indeholdte vilkår eller

   d) tilbagekaldelse af den europæiske kontrolordre i sin helhed.

7. Den udstedende myndighed meddeler straks sin afgørelse til mistænkte og til den fuldbyrdende myndighed.

8. Når den europæiske kontrolordre prøves på ny i medfør af denne artikel, har mistænkte ret til tolkning og advokatbistand.

Artikel 14
Tilbagekaldelse

1. Den udstedende myndighed:

   a) kan efter den udstedende stats retsbestemmelser til alle tider på eget initiativ træffe afgørelse om tilbagekaldelse af den europæiske kontrolordre til mistænktes fordel

   b) tilbagekalder efter den udstedende stats retsbestemmelser den europæiske kontrolordre, når mistænkte har overholdt samtlige vilkår indeholdt deri.

2. Den udstedende myndighed meddeler straks en afgørelse om tilbagekaldelse af en europæisk kontrolordre til mistænkte og til den fuldbyrdende myndighed.

KAPITEL 4 – SÆRLIGE OMSTÆNDIGHEDER

Artikel 15
Den fuldbyrdende stats konkurrerende forpligtelser til overgivelse eller udlevering

Eksistensen af en europæisk kontrolordre berører ikke den fuldbyrdende stats forpligtelser i henhold til:

a) en europæisk arrestordre under Rådets rammeafgørelse 2002/584/JHA

b) en anmodning om udlevering indgivet af et tredjeland

c) statutten for Den Internationale Straffedomstol.

Den er ikke til hinder for, at den fuldbyrdende stat indleder eller viderefører egne straffesager.

KAPITEL 5 – OVERTRÆDELSE AF VILKÅR UNDER EN EUROPÆISK KONTROLORDRE

Artikel 16
Forpligtelse til indberetning af enhver overtrædelse

1. Den fuldbyrdende myndighed indberetter straks til den udstedende myndighed enhver overtrædelse, den måtte få kendskab til, af de vilkår, der er indeholdt i en europæisk kontrolordre. Indberetningen sker ved hjælp af formular B, som opstillet i bilaget. Formularen undertegnes, og den fuldbyrdende myndighed attesterer, at indholdet er nøjagtigt.

2. Den fuldbyrdende myndighed fremsender indberetningen til den udstedende myndighed på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor, og som giver den udstedende medlemsstat mulighed for at efterprøve ægtheden. En kopi af formular A (den europæiske kontrolordre) som udstedt af den udstedende myndighed i henhold til artikel 7 vedlægges indberetningen.

Artikel 17
Følgerne af overtrædelse

1. I tilfælde af overtrædelse af den europæiske kontrolordre kan den udstedende myndighed efter retsbestemmelserne i den udstedende stat træffe afgørelse om:

   a) tilbagekaldelse af den europæiske kontrolordre

   b) ændring eller tilbagekaldelse af et eller flere af de i den europæiske kontrolordre indeholdte vilkår

   c) anholdelse og tilbageførsel af mistænkte, hvis den europæiske kontrolordre var udstedt for en lovovertrædelse, der efter loven i den udstedende stat kan medføre varetægtsfængsling, navnlig når det er nødvendigt for at give møde til en indledende afhøring eller til retsmødet

   d) anholdelse og tilbageførsel af mistænkte i følgende tilfælde:

   i) hvis den europæiske kontrolordre var udstedt for en lovovertrædelse, der efter loven i den udstedende stat ikke oprindeligt kunne medføre varetægtsfængsling, og

   ii) hvis den europæiske kontrolordre indebærer indskrænkning af mistænktes frihed i et omfang, der kan sammenlignes med frihedsberøvelse, og

   iii) hvis anholdelsen og tilbageførslen er nødvendig for at give møde til en indledende afhøring eller til retsmødet.

2. Den udstedende myndighed tager, inden den træffer afgørelse om anholdelse eller tilbageførsel, alle relevante omstændigheder i betragtning, herunder den specifikke strafferamme, følgerne af overtrædelsen, og navnlig om mistænkte er villig til frivilligt at vende tilbage til den udstedende stat.

3. Hvis den udstedende myndighed træffer afgørelse om, at mistænkte bør anholdes og tilbageføres, og mistænkte på tidspunktet for denne afgørelse opholder sig på en anden medlemsstats område, forestår denne stat anholdelsen og tilbageførslen af mistænkte på de betingelser, der er opstillet i artikel 18.

4. Før der træffes afgørelse i henhold til stk. 1, har mistænkte ret til at blive hørt af den udstedende myndighed efter lovgivningen i den udstedende medlemsstat. Dette krav kan opfyldes ved brug af hensigtsmæssige video- eller telefonforbindelser mellem den fuldbyrdende og den udstedende myndighed (høring ved hjælp af video- eller telefonkonference). Den udstedende myndighed rådfører sig også med den fuldbyrdende myndighed.

Artikel 18
Betingelser for anholdelse og tilbageførsel af mistænkte

1. Hvis den udstedende myndighed afgør, at mistænkte skal anholdes og føres tilbage til

den udstedende stat, skal mistænkte høres af en retsmyndighed i den medlemsstat, på hvis område mistænkte anholdes.

2. Hvis mistænkte giver sit samtykke til at blive tilbageført, fører den medlemsstat, på hvis område mistænkte anholdes, straks mistænkte tilbage til den udstedende stat.

3. Hvis mistænkte ikke giver sit samtykke til at blive tilbageført, fører den medlemsstat, på hvis område mistænkte anholdes, straks mistænkte tilbage til den udstedende stat. Den kan kun afvise anholdelsen og tilbageførslen,

   – hvis det er klart, at straffesagen for den lovovertrædelse, for hvilken ordren er udstedt, ville stride imod *ne bis in idem*-princippet

   – hvis mistænkte allerede retsforfølges i den fuldbyrdende medlemsstat for det samme forhold som det, der ligger til grund for den europæiske kontrolordre

   – hvis der er indtrådt forældelse med hensyn til strafferetlig forfølgning eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, og denne medlemsstat har jurisdiktionskompetence i medfør af sin egen strafferet

   – hvis afgørelsen om anholdelse og tilbageførelse af mistænkte vedrører nye forhold, der ikke er omfattet af den europæiske kontrolordre.

4. Andre medlemsstater end den fuldbyrdende stat kan også afslå at anholde og tilbageføre mistænkte på grundlag af en eller flere af de grunde, der er opstillet i artikel 10.

Artikel 19
Meddelelse af afgørelser

Den udstedende myndighed meddeler øjeblikkeligt den fuldbyrdende myndighed samtlige afgørelser, den træffer i henhold til artikel 17.

Artikel 20
Frister for tilbageførsel

1. Mistænkte tilbageføres til den udstedende stat i henhold til artikel 18 på en mellem de pågældende medlemsstater indbyrdes aftalt dato og under alle omstændigheder ikke senere end 3 dage efter anholdelsen.

2. Tilbageførsel af mistænkte kan undtagelsesvis udsættes midlertidigt af tungtvejende humanitære grunde, f.eks. hvis der er vægtige grunde til at antage, at tilbageførslen klart ville bringe mistænktes liv eller helbred i fare. Den udstedende myndighed underrettes øjeblikkeligt om en sådan udsættelse og årsagerne hertil. Tilbageførslen af mistænkte sker så snart disse årsager er ophørt på en mellem de pågældende medlemsstater indbyrdes aftalt dato.

Artikel 21

Transit

1. Hver medlemsstat tillader transit gennem sit område af en mistænkt, der tilbageføres i henhold til bestemmelserne i denne rammeafgørelse, forudsat at den har modtaget oplysning om:

   a) identiteten og nationaliteten på den person, der er omfattet af en europæisk kontrolordre

   b) eksistensen af en europæisk arrestordre

   c) arten og den retlige klassificering af lovovertrædelsen

   d) omstændighederne ved lovovertrædelsen, herunder tid og sted.

2. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at modtage transitanmodninger og de nødvendige dokumenter samt al anden officiel korrespondance vedrørende transitanmodninger. Medlemsstaterne meddeler Rådet hvilken myndighed, der er udpeget.

3. Transitanmodningen og de i stk. 1 nævnte oplysninger kan meddeles den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2, på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor. Transitmedlemsstaten meddeler sin afgørelse på samme måde.

4. Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid i forbindelse med en sådan flyrejse en uforudset landing sted, giver den udstedende medlemsstat den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2, de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Artikel 22
Fradrag af frihedsberøvelsens varighed

Den udstedende stat fradrager enhver periode med frihedsberøvelse forårsaget af pågribelsen og tilbageførslen af mistænkte i henhold til artikel 17 og 18 i den samlede tidsperiode, der skal afsones i den udstedende stat som følge af idømmelsen af en fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

I den forbindelse fremsender den medlemsstat, på hvis område mistænkte blev anholdt, alle oplysninger om varigheden af mistænktes varetægtsfængsling på grundlag af bestemmelserne i dette kapitel til den udstedende myndighed på tidspunktet for tilbageførslen.

KAPITEL 6 - ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23
Evaluering af rammeafgørelsens effektivitet

1. En medlemsstat, der har været udsat for en anden medlemsstats gentagne vanskeligheder med fuldbyrdelsen af europæiske kontrolordrer, underretter Rådet herom med henblik på en evaluering af gennemførelsen af denne rammeafgørelse i medlemsstaterne.

2. Rådet foretager en sådan evaluering, herunder navnlig af medlemsstaternes anvendelse i praksis af bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

Artikel 24
Forholdet til andre aftaler og ordninger

1. I det omfang sådanne aftaler eller ordninger er mere vidtrækkende end målsætningerne for denne rammeafgørelse og bidrager til yderligere at forenkle eller lette den gensidige anerkendelse af overførselsprocedurer forud for domsafsigelse, kan medlemsstaterne:

   a) fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger gældende på tidspunktet for denne rammeafgørelses ikrafttræden

   b) indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

2. Aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1 berører under ingen omstændigheder forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er part i dem.

3. Medlemsstaterne meddeler inden tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttræden Rådet og Kommissionen, hvilke gældende aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1, litra a), de fortsat ønsker at anvende.

   Medlemsstaterne giver ligeledes Rådet og Kommissionen meddelelse om nye aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1, litra b), senest tre måneder efter undertegnelsen af en sådan aftale eller ordning.

Artikel 25
Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 0. Måned 0000.

Medlemsstaterne meddeler inden samme tidspunkt Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende forskrifter og denne rammeafgørelse.

Artikel 26
Beretning

Kommissionen forelægger senest den 0. Måned 0000 en beretning for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse, eventuelt ledsaget af lovforslag.

Artikel 27
Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg/Bruxelles, den 0 Måned 0000

På Rådets vegne
Formand
N.N.

BILAG

Formular A

DEN EUROPÆISKE KONTROLORDRE[12]

Denne ordre er udstedt af en udstedende myndighed. Jeg anmoder om, at den i del A af denne ordre nævnte person undergives kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse som opført i del D af denne ordre.

UNDERTEGNET: ……...

DATO: ……...

[12] Denne ordre skal udfærdiges på eller oversættes til det eller et af de officielle sprog i den fuldbyrdende medlemsstat eller et andet sprog, der accepteres af den medlemsstat.

DEL A

Oplysninger om identiteten af den person, der skal undergives kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse

Efternavn: ……..

Fornavn: ……

Ungpigenavn (hvis relevant): ...……

Kaldenavn (hvis relevant): ..……..

Køn: ……..

Nationalitet: ……..

Fødselsdato: …….

Fødested: ……

Bopæl og/eller anden kendt adresse: …….

Sprog vedkommende forstår: …….....

Kendetegn/fysisk beskrivelse: ……

……..

……..

……..

Foto og fingeraftryk, hvis de forelægger og kan fremsendes, eller oplysninger om den kontaktperson, der vil kunne fremskaffe sådanne eller en DNA-profil (når sådant bevismateriale kan fremskaffes, men ikke er vedlagt):

DEL B

Oplysninger om den udstedende myndighed

Den udstedende myndigheds officielle betegnelse: ……..……..….

……...

Kontaktpersonens navn: ……

Stilling (grad/titel): ……..

Adresse: ……..

……...

Tlf.: (landekode) (områdenummer/bykode): ……

Fax: (landekode) (områdenummer/bykode): ……

E-post: …….

Sagsnummer: ……

DEL C

Lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske kontrolordre

Maksimal fængselsstraf eller anden frihedsberøvende straf, der kan idømmes for den lovovertrædelse, ordren vedrører:

……..
.

……...

Beskrivelse af de omstændigheder, hvorunder den eller de lovovertrædelser, som ordren vedrører, er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af den i del A nævnte persons deltagelse heri

……...

……...

……...

……...

Art og retlig klassificering af den eller de lovovertrædelser, som denne ordre vedrører, og henvisning til den relevante straffebestemmelse:

……...

……...

……...

……...

Fuld beskrivelse af den eller de lovovertrædelser, som denne ordre vedrører:

. . . . . .
. . .

. . . . . .
. . .

. . . . . .
. .

. . . . . .
. .

DEL D

Kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelsen

Følgende vilkår udgør de kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse, som personen nævnt i del A skal undergives.

Personen nævnt i del A ovenfor skal:

stå til rådighed for at modtage stævning til retssagen og give møde ved retssagen, hvis stævningen kræver dette,

ikke vanskeliggøre forfølgningen af sagen eller begå strafbare handlinger, og

(afkrydses og udfyldes efter behov):

□ deltage i indledende afhøringer i forbindelse med den eller de lovovertrædelser, som vedkommende er sigtet for

□ ikke uden tilladelse tage ophold på følgende steder i den udstedende stat på de nærmere angivne tidspunkter og datoer:

……

……

……

□ ikke uden tilladelse forlade følgende steder i den udstedende stat på de nærmere angivne tidspunkter og datoer:

……

……

……

□ refundere udgifterne i forbindelse med transporten af vedkommende til en indledende afhøring eller til retssagen

□ give møde på følgende adresse i den fuldbyrdende stat på det angivne tidspunkt og den angivne dato:

……

……

……

□ give møde hos den fuldbyrdende myndighed på følgende sted(er) på de angivne tidspunkter og datoer:

……

……

……

□deponere pas eller andre legitimationspapirer hos den fuldbyrdende myndighed

DEL E

Oplysning

Den i del A nævnte person er blevet oplyst om den europæiske kontrolordre som fastlagt i artikel 5. Skriftlig dokumentation herfor er vedlagt som bilag til dette dokument.

BILAG

Formular B

INDBERETNING AF OVERTRÆDELSE ELLER MANGLENDE OVERHOLDELSE AF EN EUROPÆISK KONTROLORDRE[13]

Denne indberetning er udstedt af en fuldbyrdende myndighed.

Jeg indberetter hermed, at den i del A af denne indberetning nævnte person har overtrådt kontrolforanstaltningerne forud for domsafsigelse som opført i del C nedenfor.

En kopi af den europæiske kontrolordre, som denne indberetning vedrører, er bilagt.

UNDERTEGNET:
……...

DATO: ……...

DEL A

Oplysninger om identiteten af den person, der er undergivet en europæisk kontrolordre
(for nærmere oplysninger henvises til vedlagte europæiske kontrolordre)

Efternavn: …….

Fornavn: ……..…

Ungpigenavn (hvis relevant): …...……...…

Køn: ……

Nationalitet: ……

[13] Denne indberetning skal udfærdiges på eller oversættes til det eller et af de officielle sprog i den fuldbyrdende medlemsstat eller et andet sprog, der accepteres af den medlemsstat.

DEL B

Oplysninger om den fuldbyrdende myndighed

Den fuldbyrdende myndigheds officielle betegnelse: …….

……..

Navn på kontaktperson: ……...

Stilling (grad/titel): ……..

Adresse: ……..

……...

Tlf.: (landekode) (områdenummer/bykode): ……..

Fax: (landekode) (områdenummer/bykode): ……..

E-post: …….

Sagsnummer: ……

DEL C

Kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelsen

Den i del A ovenfor nævnte person har overtrådt følgende vilkår, som vedkommende var undergivet ifølge vedlagte europæiske kontrolordre:

□ stå til rådighed for at modtage stævning til retssagen og give møde ved retssagen, hvis stævningen kræver dette

□ ikke vanskeliggøre forfølgningen af sagen eller begå strafbare handlinger

□ deltage i indledende afhøringer i forbindelse med den eller de lovovertrædelser, som vedkommende er sigtet for

□ refundere udgifterne i forbindelse med transporten af vedkommende til en indledende afhøring eller til retssagen

□ give møde på en nærmere angiven adresse i den fuldbyrdende stat på det angivne tidspunkt og den angivne dato

□ give møde hos den fuldbyrdende myndighed på nærmere angivne steder på de angivne tidspunkter og datoer

□ deponere pas eller andre legitimationspapirer hos den fuldbyrdende myndighed

□ befinde sig på bopæl/arbejdsplads(er) i den fuldbyrdende stat på nærmere angivne tidspunkter og datoer

□ ikke uden tilladelse at forlade eller tage ophold på nærmere angivne steder eller områder i den fuldbyrdende stat

□ ikke begå strafbare handlinger

□ undergive sig en nærmere angiven lægebehandling.

□ andet

……...

……...

……...

……...

……...

Nærmere oplysninger (herunder dato og sted) om de omstændigheder, hvorunder overtrædelserne fandt sted:

……...

……...

……...

……..

……